

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **Ing. L. D.**, pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 6. mája 2010 v Bratislave dovolanie, ktoré podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky na podnet námestníka generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza z 09. februára 2009, sp. zn. 1T 266/2008, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 09. februára 2009, sp. zn. 1T 266/2008, bol obvinený Ing. L. D. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

dňa 20. októbra 2007 o 18.45 hodine viedol po ceste smerom z mesta B. do mesta P. osobné motorové vozidlo značky PEUGEOT 2006, evidenčné číslo X. a pri šľachtiteľskej stanici na vyznačenom prechode pre chodcov narazil do chodkyne G. G., ktorá prechádzala cez tento prechod z pohľadu vodiča z ľavej strany na pravú, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. f/, zákona č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách, v dôsledku čoho chodkyňa G. G. utrpela zranenia, ktorým po prevoze do Nemocnice B. dňa 20. októbra 2007 podľahla.

Za uvedený trestný čin bol obvinený odsúdený podľa § 149 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov s tým, že výkon tohto trestu mu súd v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 3 a § 36 písm. l/ Tr. zák. bol obvinenému zároveň uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený Ing. L. D. zaviazaný nahradiť poškodenému J. G. škodu vo výške 25 371,47 Sk (842,18 eur).

Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že u obvineného zistil poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že sa k trestnej činnosti doznal a túto oľutoval. Pritťažujúcu okolnosť súd nezistil. Motívom konania bola nepozornosť. K osobe obvineného súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Doposiaľ súdne trestaný nebol. Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, za použitia ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák., obvinenému uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby v trvaní osemnásť mesiacov, ktorého výkon mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v prvej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní dva roky. Z dôvodu, že trestnej činnosti sa dopustil v oblasti cestnej dopravy, uložil mu súd trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v prvej polovici zákonného

rozpätia trestnej sadzby v trvaní dva roky. Súd mal za to, že takto uložený podmienený trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obvineného.

Uvedený prvostupňový rozsudok nadobudol právoplatnosť 25. februára 2009 (§ 183 ods. 1 písm. b/, bod 1/ a 2/ Tr. por.).

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podal na základe podnetu námestníka generálneho prokurátora Slovenskej republiky v lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por. proti predmetnému rozsudku dovolanie, a to z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. (bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby).

Dovolateľ v odôvodnení dovolania poukázal na to, že za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. možno uložiť trest odňatia slobody od dvoch rokov do piatich rokov. Uviedol tiež, že v prípade použitia § 38 ods. 3 Tr. zák. sa uvedená trestná sadzba upraví tak, že sa jej horná hranica zníži o jednu tretinu, t. j. o jeden rok. V posudzovanej veci mal byť tak obvinenému uložený trest odňatia slobody v rámci takto novoupravenej trestnej sadzby, a síce v rozmedzí od dvoch rokov do štyroch rokov. Prvostupňový súd však v napadnutom rozsudku obvinenému uložil trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, a teda pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky zároveň v podanom dovolaní upozornil na to, že ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zák. je obsiahnuté ako dôvod v § 38 ods. 3 Tr. zák., a preto sa vo výroku rozsudku už uvádzať nemá. Uviesť sa má iba v odôvodnení.

Dovolateľ poukázal aj na ďalšie pochybenie okresného súdu spočívajúce v tom, že ten v odôvodnení predmetného rozsudku k osobe obvineného na jednej strane uviedol, že v mieste bydliska nie sú o ňom bližšie informácie známe, avšak na druhej strane osobou obvineného a jeho doterajším spôsobom života odôvodňoval uloženie trestu na dolnej hranici

upravenej trestnej sadzby. Takéto hodnotenie obvineného navyše vôbec nezohľadňuje dôkazy získané v tejto súvislosti, keďže zo správy Mestskej polície v P. vyplýva, že obvinený bol v období od roku 2002 do 2008 v ôsmich prípadoch riešený mestskou políciou za priestupky v doprave, v mieste bydliska bol v roku 2007 postihnutý za priestupok pokarhaním a v evidenčnej karte vodiča má ďalších osem záznamov za priestupky v doprave. Prevažná väčšina priestupkov spočívala pritom v porušovaní ustanovení dopravného predpisu o rýchlosti jazdy a povinnostiach vodiča. Na základe uvedeného možno podľa názoru dovolateľa konštatovať, že v osobe obvineného ide o maximálne nedisciplinovaného vodiča, u ktorého sa sankcie ukladané v správnom konaní minuli účinku.

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 09. februára 2009, sp. zn. 1T 266/2008, bol vo výroku o treste porušený zákon v ustanoveniach § 149 ods. 2 a § 38 ods. 3 Tr. zák. v prospech obvineného Ing. L. D. Ďalej navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v uvedenom výroku o treste zrušil, tiež aby zrušil aj ďalšie rozhodnutia na toto rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Prievidza vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K predmetnému dovolaniu podal vyjadrenie aj prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza a uviedol v ňom, že výrok o treste v napadnutom rozsudku nepovažuje za zákonný, pretože ním bol uložený trest mimo trestnej sadzby. Vzhľadom k tomu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaniu ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zo 17. júna 2009 vyhovel a rozhodol v súlade s jeho návrhom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) po preskúmaní dovolania predsedom senátu podľa § 378 Tr. por. síce predbežne zistil naplnenie dovolacieho dôvodu uplatneného dovolateľom, no napriek tomu nariadil vo veci neverejné zasadnutie, keďže dospel k záveru, že v predmetnej veci nebol minister spravodlivosti osobou oprávnenou na podanie dovolania.

Z ustanovenia § 369 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že minister spravodlivosti môže podať dovolanie len na základe podnetu strany (§ 10 ods. 11 Tr. por.) alebo z iného podnetu. Bez takého podnetu nie je osobou oprávnenou na podanie spomenutého mimoriadneho opravného prostriedku.

Ak prokurátor, ako strana konania, bol pasívny a nedomáhal sa nápravy nezákonnosti prvostupňového rozhodnutia podaním odvolania, a ak zároveň ustanovenie § 369 ods. 2 Tr. por. vylučuje podanie dovolania generálnym prokurátorom, ako osobou na podanie dovolania oprávnenou, v prípade, že nevyužil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por.), tak ako strana nemôže uplatniť ani podnet voči ministrovi spravodlivosti, ako podmienku na podanie dovolania zo strany ministra spravodlivosti. Nie je však vylúčené, aby takýto podnet voči ministrovi spravodlivosti podala iná osoba (stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. mája 2009, č. 33/2009).

Podanie podnetu námestníkom generálneho prokurátora ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky na podanie dovolania za vyššie uvedenej situácie nemôže mať teda materiálny účinok podľa § 369 ods. 1 Tr. por.

Z uvedeného dôvodu musel Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci dovolanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. b/ Tr. por.

Len pre úplnosť dovolací súd dodáva, že podanie podnetu zo strany generálneho prokurátora by do úvahy prichádzalo vtedy, ak by odvolací súd pôvodne zákonný rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý nebol napadnutý odvolaním prokurátora, svojím rozsudkom zmenil v prospech obvineného a naplnil by ním tak dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., keďže za takej situácie by pri súčasnej právnej úprave bolo možné nezákonnosť spôsobenú výlučne odvolacím súdom napraviť len na základe

dovolania ministra spravodlivosti, podaného v takom prípade hoci aj na podnet generálneho prokurátora.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. mája 2010

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová